

Netečnost nebo reaktibilita LvH, 2004

Pavel Kouba píše, že „za fenomenologické východisko“ (které podle něho „opravdu nesdílím“) „považuje právě tu výlučnou zprostředkovanost bytí (světa) člověkem (jeho vědomím, existencí, rozuměním, nebo dokonce bytím „samým.“). O všem ostatním říká, že člověk teprve „svým rozuměním zprostředkuje bytí všemu tomu netečnému, či nanejvýš jen setrvačně vegetujícímu jsoucnu“. Právě toto chápání vší mimolidské skutečnosti jako „netečné“ je z mého hlediska velkým omylem, i když třeba pro astronoma představuje cosi naprosto se vnucujícího, když si uvědomuje tu obrovitost Vesmíru a srovnává ji s až k zániku nepatrnou malostí jedné jediné planety, o níž s určitostí víme, že je oživená.

(Písek, 140416-3.)